

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrivm Miracvlorvm Et Historiarvm Memorabilivm Lib. XII

Caesarius <Heisterbacensis>

Antverpiae, 1605

De Gerhardo novitio in Alna, qui per Alleluia, in somnis audito, à
tentatione sua libertaus est, cap. 54

urn:nbn:de:hbz:466:1-13177

*Matt. 7.**Act. 14.**Psal. 54.*

fenti spinosa est, per rigorem ordinis, inæqualis per multimodam tentationem, lutosa per humilitatem subiectionis, angusta per raritatem voluntarię paupertatis: Angusta portã & arcta via est, quę ducit ad vitam, quę per dexteram designata est. Campus verò longus & amœnus paradus est, quam per multas tribulationes oportet nos introire. E contra, vita secularis atque carnalis, quã sinistra designat, eo quòd ad sinistram Christi in se gradientes ducat cum hæc is iudicandos, in præfenti commoda est, ob carnis necessaria, plana propter prospera, sicca propter inobedientiam, lata & bene trita, eo quòd multi ambulent per eam, deliciosa propter concupiscentiam oculorũ. In hunc modum visum interpretans, à tentatione apostasię liberatus est, atque a pusillanimitate spiritus & tempestate. APOLLONIUS: Satis est mirabile, quòd Deus tam efficaciter spiritum instruit hominis dormientis. CÆSARIUS: Recordor nunc cuiusdam novitij vigilando quidem satis tentati, & per visum nocturnum, non minori virtute, ab eadem tentatione liberati.

CAPVT LIIII.

ALNA domus est ordinis nostri in Flandria sita, cuius mentionem feci in distinctione prima, cap. 6. in hac ante non multos annos miles quidam nobilis, Gerardus nomine, de Castro Tuino oriundus, conuersus est; cumque novitius in choro nouitiorum staret, & clamores monachorum in choro superiori super caput suum cantantium frequenter exciperet, tentari cœpit. Amplius tamen caput eius turbabatur, quotiens Alleluja catabatur, in illo maxime voces exaltari solent; & factus ex hoc pusillanimitis, accessit ad Priorem, & ait: Domine Prior, caput meũ doleo, nec diutius tantũ clamorem super caput meũ tolerare pòtero. Cui Prior verba quedã consolationis impendit, sed parũ illi profuit. Nocte quadam, cum maxime de hoc novitius tentaretur, vidit se in somnis à quibusdã militibus, aliquãdo inimicis suis, undique vallatum, nec aliquod refugij superesse subsidium:

fidium: cumque putaret se celerius esse capiendum, vel interficiendum, clamauit ad Dominum, dicens: Domine libera me in hac hora: & circūspiciens, mox vidit exercitum candidatorum de longe venientem, sibiq; in auxilium properantem: signifer autem, qui præcedebat, pro signo militari Alleluia finaliter clamauit, crebro id repetens, qua vociferatione hostes territi & dispersi, fugā inierunt; notitium solum relinquentes, Qui expergefactus, non solum gauisus est se fuisse liberatum ab eis, qui eum circūdederāt in nocturna visione; sed, quod magis eum angebat, prædicta videlicet tēratione. Mane accedēs ad Priorem, dixit ei satis hilariter: Rogo vos domine Prior, vt adhuc altiūs & fortiūs cantetis Alleluia super caput meum, non me amodō turbabit clamor diuinæ laudis: & recitauit eā visionem per ordinem. Ista nobis retulit sanctæ recollectionis Walterus de Birbach, qui eundē Gerardum vidit & agnouit. APOLLONIVS: Puto etiam nonnullos monachos de apostasia tentari. CÆSARIVS: Multi de ea tentantur, & viriliter reluctantur: alij tentantur, & tam voluntate quā opere profus superantur: quidam verō tentantur, & concepta voluntate, diuinis reuelationibus, siue ordinatione, ante casum reuocantur: nonnulli verō flagellis cohibentur. APOLLONIVS: De his mihi dicas exempla. CÆSARIVS: De primis & secundis, quia tentatio eorum satis est vñitata, non est necesse tibi dicere exempla. De nouissimis verō tibi dicam quod audiui.

CAPVT LV.

Monachus quidam de Ottirburg, teste domino Philippo Abbate eius, qui hæc retulit, *De Apostasia tentati, resipiscentes.* tentationes incurrit, vt redire proponeret ad seculum. Nocte quadam, cum staret in choro, & mente tractaret, quādo vel quomodo de monasterio exiret, præ tēdio cantare non potuit. In laudibus verō, dum canticum sancti Abacuc psallerent, eo quod esset feria sexta, iam dictus Abbas ad excitandum fratres circumiuit; qui cum venisset ad monachum illum, quatuartem, & non cantaret, putans eum dormire,